

ת"פ 63122/07/19 - מדינת ישראל נגד עאואד אבו הבירה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 63122-07-19
11 מאי 2020

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

נגד

הנאשמים

עאואד אבו הבירה ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרת הוראה חוקית וחבלה בכוונה מחמירה, עבירות לפי סעיפים 338(א)(1), 287 ו-329(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות, עבירות לפי סעיפים 10(א), 67 ו-62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") וכן עבירה נוספת של נהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח תקפה, עבירה לפי סעיף 2(א+ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה ביום 15.7.2019 בסמוך לשעה 15:00, יצא הנאשם את מקום "מעצר הבית" בו שהה בניגוד להחלטת בית משפט, ונהג ברכב מסוג BMW, יחד עם אחר, כשהוא אינו מורשה לנהיגה, לאחר שרישיונו נפסל במסגרת הליך מעצר עד תום הליכים (הקשור בתיק אחר) וללא פוליסת ביטוח תקפה. שוטרי סיור שהבחינו בנאשם נוהג ברכב שהגיע לעברם כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות, כרזו לנאשם לעצור ונסעו בניידת אחריו.

הנאשם לא נענה לקריאה, המשיך בנסיעה וביצע פניית פרסה. בשלב זה עצרו השוטרים את הניידת בניסיון לחסום את רכבו של הנאשם ולגרום לו לעצור ובמקביל דיווחו בקשר אודות מספר הרכב בו נהג הנאשם. הנאשם בתגובה לחץ על דוושת הגז בחוזקה, עלה חלקית על המדרכה עם הרכב ועקף את הניידת מצדה השמאלי. השוטרים ביצעו פניית פרסה ונסעו אחר הנאשם. בהגיעם לצומת שנמצא מול בית הספר ברהט, עצר הנאשם את הרכב עלה על המדרכה עם צדו הימני של הרכב והחל בנסיעה

עמוד 1

מהירה תוך שהוא מזגזג בין רכבים נוסעים בכביש וגרם להם לסטות מהדרך. השוטרים שלא הצליחו להמשיך ולדלוק אחר הנאשם דיווחו על כך בקשר.

לאחר כרבע שעה, בעקבות סריקות שנעשו באזור, זיהו שוטרים אחרים את הנאשם נוהג ברכב כשהוא מדבר בטלפון נייד כשהוא אוחז אותו בידו, נכנס לתחנת דלק ונעצר. השוטרים האחרים נכנסו לתחנת הדלק, עצרו את הניידת באופן שתחסום את נתיב הנסיעה של הנאשם.

הנאשם החל לנסוע לאחור, ואחד השוטרים ירד מהניידת לכוון רכבו של הנאשם. השוטר שהגיע לחלון הנהג פנה לנאשם ושאל מדוע הוא נוהג באופן הזה ומדוע הוא בורח מהמשטרה. הנאשם השיב כי הוא בורח מפני שהוא פוחד מהמשטרה. השוטר הכניס את ידו אל תוך הרכב במטרה לכבות את מנוע הרכב ולמנוע את בריחת הנאשם. סמוך לאחר מכן, לחץ הנאשם על דוושת הגז והחל בנסיעה כאשר השוטר תלוי על דלת הנהג של הרכב כשידיו עדיין ברכב וכשהוא נאחז ברכב ובידיו של הנאשם על מנת לא ליפול. השוטרים הורו לנאשם לדומם את המנוע אך זה לא נענה והמשיך בנסיעה עד שפגע עם רכבו בניידת. כתוצאה מכך השוטר שהיה תלוי על הרכב של הנאשם נפל, גופו נחבט בכביש ונגרמו לו חבלות בדמות שפשוף עמוק בגודל של 4-5 ס"מ עם אודם ונפיחות וקילוף עור באמה הימנית. כמו כן ניזוקו שתי הדלתות בחלקה השמאלי של הניידת.

בהמשך לאמור, הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לכוון הכביש הראשי והצליח להימלט, כשנכנס לנתיב הנסיעה הנגדי ופנה שמאלה. אחד השוטרים דיווח על הימלטות הרכב בקשר ופינה את השוטר שנפגע לקבלת טיפול רפואי. בשעה 16:07, נעצר הנאשם כשהוא נוהג ברכבו בכביש 6 ובדמו נמצא ריכוז אלקוהול של 589 מ"ג בליטר אוויר ננשף.

3. במסגרת ההסדר הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית וכל צד טען לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות מבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 44, גרוש ואב לשמונה ילדים, סיים 11 שנות לימוד, בעל בעיות רפואיות שונות, לרבות בעקבות נפילה מגובה בילדותו ובעקבות מעורבות בתאונת דרכים עצמית לפני כשנתיים, התגרש לפני כשנה על רקע התמכרותו לאלכוהול, מתגורר סמוך לילדיו בפזורה, עבד בעבודות מזדמנות, לרבות טרם מעצרו כשכיר בחברה להתקנת מערכות סלולריות, ובעל עבר פלילי ותעבורתי.

הנאשם שיתף כי אמו נהרגה בתאונת דרכים לפני כ-22 שנה וכי מאז נאלץ לדאוג לאחיו הקטנים בעיקר לאחר שאביו נישא בשנית.

הנאשם מסר כי החל להתנסות בשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים בשנות העשרים המוקדמות לחייו וכי החל משנת 2010 החל להגדיל את השימוש באלכוהול עד לשימוש יומיומי, וזאת על רקע נסיבות וחוויות

ילדותו הקשות.

בנוגע לעבירות מושא כתב האישום מסר הנאשם כי ביצע אותן על רקע מצוקה נפשית שחש בעקבות "מעצר הבית" בו היה נתון והיעדר משקאות אלכוהוליים זמינים.

הנאשם הביע את צערו על מעשיו והכיר באופן מסוים בחומרת מעשיו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו והשליך אותה על היותו נתון תחת השפעת אלכוהול.

בנוסף התרשם שירות המבחן כי הנאשם ניהל אורח חיים שולי, גילה קשיים תפקודיים, התקשה לבחון את השלכות מעשיו לטווח הרחוק, התמודד עם מצוקה רגשית וחוויות טראומטיות שעומדות בבסיס התמכרותו לסמים ולא־אלכוהול אשר מביאות אותו לדפוסי התנהגות אלימים ופריצת גבולות. שירות המבחן התרשם שקיים סיכון גבוה להמשך התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות והסמים וכן שהנאשם מחזיק בעמדות מקלות ראש בכל הקשור בשמירת חוקי התעבורה.

שירות המבחן הוסיף כי הנאשם הביע רצון להשתלבות בהליך טיפולי, ואף הביע מודעות לקשר הקיים בין הקושי לנהל אורח חיים ולתפקד לבין צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים, ואולם נוכח אי הצלחתו של הנאשם להתמיד בהליכים טיפוליים קודמים, נוכח ההתרשמות כי מדובר בהצהרות מילוליות בלבד ונוכח כך שהנאשם לא עמד בגבולות חלופת המעצר בה היה נתון בתיק הקודם (עת הפר "מעצר הבית"), לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, למעט המלצה כי תישקל בקשת הנאשם להשתלב בהליך טיפולי בתנאי מאסר.

טיעוני הצדדים

5. **המאשימה** טענה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין ארבע לשבע שנות מאסר. המאשימה עתרה לעונש של שש שנות מאסר וחצי, מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה לתקופה ממושכת, פסילת רישיון הנהיגה על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר שנפגע.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה המשמעותית בהם. המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרת מעשיו של הנאשם, לרבות נהיגה של הנאשם ברכב כשהוא תחת השפעת אלכוהול, קיומו של מרדף בטבורה של עיר בצהרי היום, משכו ואורכו של המרדף, פוטנציאל הסיכון לשוטרים ולמשתמשים בדרך, נהיגה ברכב כששוטר תלוי על רכבו והכל בזמן שהוא מפר את "מעצר הבית".

בנוסף הפנתה המאשימה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם בעבירות דומות ולהתרשמות שירות המבחן באשר לרמת הסיכון הנשקפת מהנאשם. המאשימה טענה כי יש בנסיבות שפורטו כדי להצדיק מתן משקל גדול לשיקול הרתעת הנאשם והרבים. המאשימה צרפה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

6. **ב"כ הנאשם** טען בכתב ועל-פה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה באופן מידתי ופיצוי הולם לשוטר. לעניין פסילת רישיון הנהיגה טען ב"כ הנאשם כי המתחם צריך לנוע בין פסילה על תנאי לבין 12 חודשי פסילה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה אינו רלוונטי לכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, כתב אישום אשר בו מיוחסת לנאשם עבירת רשלנות לפי סעיף 338 לחוק העונשין ולא עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 לחוק העונשין. ב"כ הנאשם טען כי הנהיגה ברכב כשהשוטר היה תלוי על הרכב נמשכה למשך מספר שניות, למרחק קצר, שלא במהירות גבוהה כשבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי לשוטר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה באופן מידי, (עוד במשטרה), הביע חרטה וחש בושה במעשיו, ומכאן שלטעמו הנאשם לא הובן כראוי בשירות המבחן שכן הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. בעניין זה הוסיף ב"כ הנאשם, כי הוא לא עתר להפנות את הנאשם להליכים טיפוליים נוכח רצון הנאשם לקבל עליו את עונשו, מה שמדגיש את לקיחת האחריות על-ידו.

ב"כ הנאשם טען כי עברו בפלילי של הנאשם ישן ברובו ועברו התעבורתי לא מכביד.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, לעובדה כי זכה לשחרור מוקדם ממאסר קודם וסיים בהצלחה טיפול במרכז חוסן. ב"כ הנאשם צרף אישור משרות בתי הסוהר לפיה הנאשם שולב בעת המעצר בתיק דנן בתכנית הכנה לגמילה, נוטל חלק בלימודים ומתמיד בהגעתו למפגשים. ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בטיעונו.

7. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם מסר כי הוא מכור לאלכוהול כשמונה שנים וכי לפני כן ניהל אורח נורמטיבי במסגרתו עבד כסייר ואף התנדב בין היתר מול מתנ"א להזיז גמלים למען שלום הציבור. הנאשם הוסיף כי שולב ביוזמתו בטיפול גמילה בסמים במעצר וכי הוא נפגש עם עובדת סוציאלית במסגרת קבוצה לכישורי חיים.

דין

8. בשל הקשר ההדוק בין כלל העבירות שביצע הנאשם סבורני כי יש לראותן ככאלו המגבשות "אירוע" אחד בנסיבות של "עבירה גוררת עבירה", החל בהפרת ההוראה החוקית עם הפרת "מעצר הבית", עובר לנהיגה הפוחזת וניסיונות ההתחמקות מהשוטרים וכלה בפגיעה בניידת ובשוטר שניגש אל רכבו.

סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 30 ל - 60 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כפי שאפרט להלן.

9. הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך ושל השוטרים שרדפו אחריו, הגנה על הקניין, שמירה על הסדר הציבורי והגנה על שלטון החוק ונציגיו.

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא משמעותית.

השילוב בין מקבץ העבירות שביצע הנאשם יחד עם האופן בו הן בוצעו, מלמד על פגיעה ממשית ומשמעותית בערכים המוגנים.

הנאשם סיכן בנהיגתו הפוחזת את משתמשי הדרך. כך עשה כאשר עלה על המדרכה ועקף את הניידת שחסמה אותו וכך כאשר נסע ו"זיגזג" עם הרכב וגרם לנהגים לסטות מנתיב נסיעתם.

הנאשם סיכן גם את שלום השוטרים שרדפו אחריו ואת שלומו של השוטר שניגש לרכבו עת לחץ על דוושת הגז, נסע עם הרכב כשהשוטר תלוי על הרכב והתנגש בניידת שחסמה אותו, מה שגרם לנפילת השוטר, והמשיך במנוסתו.

בעניין זה יש להדגיש כי לנאשם הייתה כוונה מחמירה לגרום לשוטר לחבלה חמורה באמצעות הרכב ששימש אותו כנשק פוגעני (סעיף 20 בכתב האישום המתוקן).

הנאשם ביצע את מעשיו עת הפר את ההוראה החוקית שניתנה בעניינו, והפר את "מעצר הבית" בו היה נתון, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, פסול מלנהוג וללא פוליסת ביטוח. הנאשם פגע גם בקניין, שעה שגרם נזק לניידת המשטרה. לנאשם היו מספר הזדמנויות לעצור את הסלמת האירוע ואולם בחר להמשיך ולהסלים את האירוע. כל אלה מלמדים כאמור על מידת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים.

11. עלהחומרבהרואותהערכאותהשוונות עבירות אלוראו למשל דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 10149/08 **מדינת ישראל נ' מוסלמאן** (פורסם בנבו, 24.03.2009), פסקה 8, שאף שנאמרו ביחס לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, יפים הם גם לענייננו:

"בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט זה על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת-רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם - הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק - הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומהוראות וציוויי הגורמים המופקדים על אכיפתם. תכליתה של מדיניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבריינים המתפרעים בנהיגה בכבישי הארץ, מסכנים חיי אדם, ונמלטים מגורמי אכיפת החוק אגב סיכונם הם, ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים מהתנהגות עבריינית דומה, תוך הבלטת המחיר העונשי שעל העברין לשלם על סיכון חיי אדם הנגרם מהתנהגותו, ועל פגיעתו הקשה בגורמים המופקדים על אכיפת החוק..... מדיניות ענישה מחמירה זו יושמה בפועל גם על נאשמים חסרי עבר פלילי, וכן במקרים בהם לא נילוו לעבירות סיכון חיי אדם עבירות נוספות, וגם כאשר תוצאתה של נהיגה פרועה אגב הימלטות מאנשי המשטרה נסתיימה בדרך נס

ללא פגע".

כן ראו ע"פ 7234/13 מוחמד אימאם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.07.2014), פסקה 33 ביחס לשילוב עבירות דומה לשילוב העבירות בהן הורשע הנאשם:

"המרדף שהתנהל אחר המערער נמשך זמן רב, תוך שהמערער נוסע בפראות, עולה על אי תנועה, נוסע נגד כיוון התנועה וחוצה צומת באור אדום. כל אלה, מעידים הן על זלזול בוטה בחוק ובמשטרה, והן על אדישות לסיכון לעוברי אורח תמימים. עבירה גוררת עבירה, ונהיגה בזמן פסילה, תופעה שהיא בגדר "מכת מדינה", גוררת אחריה הימלטות פראית משוטרים, על כל הכרוך בכך מבחינת סיכון הציבור. אין מנוס מענישה מחמירה אל מול בריונות בכביש ופריקת עול...".

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בענייננו, יש לתת משקל **לנזק שנגרם מביצוע העבירות** (החבלות שנגרמו לשוטר, הפגיעה בשלטון החוק ובעבודה תקינה של נציגיו [בעקבות הפרת ההוראה החוקית שניתנה על-ידי בית המשפט - בעניין "מעצר הבית" ופסילת רישיון נהיגה וההתעלמות מקריאות השוטרים ובריחה מהם], הפגיעה בסדר הציבורי [סטיית רכבים מהדרך]); **בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות** (בעיקר לחשש מפני פגיעה בהולך רגל בדרכים בהן נהג הנאשם באופן פוחז, פגיעה בנהגים אחרים ופגיעה קשה יותר בשוטר או בעצמו או במי שהיה איתו ברכב); וזאת גם בשים לב לכך שנהג כשהוא שיכור; **לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות; לסיבה שהביאה אותו לבצע את העבירות** (רכישת אלכוהול והחשש שייתפס); **לנועזות שבאופן ביצוע העבירות; למשך הנהיגה הפוחזת; לשילוב המחמיר בין העבירות; ל"דבקות" של הנאשם שלא להיתפס על-ידי המשטרה ולמידת האשם הגבוהה של הנאשם** עת ביקש לפגוע בשוטר (בכוונה מחמירה).

אציין כי נתתי דעתי גם לכך שבסופו של יום, למרבה המזל, לא נגרם לשוטר נזק פיזי משמעותי (עבירת החבלה בכוונה מחמירה שיוחסה לנאשם היא הניסיון לפגוע - לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין); לכך שהנהיגה עם השוטר שהיה תלוי על הרכב לא הייתה ממושכת ושהעבירות ברובן לא היו מתוכננות כי אם נבעו האחת מן השנייה כחלק מאירוע מתגלגל.

13. באשר לפסיקה הנוהגת בעבירה של נהיגה פוחזת תוך הימלטות משוטרים הרי שהיא מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות עברו הפלילי והתעבורתי, גילו של הנאשם והשאלה האם עבר הליך שיקומי. לצד זאת, תלויה הענישה במידה רבה גם בנסיבות ה"מעשה" לרבות בשאלות האם נגרמה פגיעה בגוף וברכוש, משך זמן המרדף, האם הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול או סמים, האם הנהיגה וההימלטות מן השוטרים קשורה בביצוע עבירה אחרת ועוד נסיבות שיש בהן כדי להשפיע על חומרת האירוע.

בענייננו הנאשם כאמור ביצע מקבץ של עבירות שתחילתן בביצוע עבירות בניגוד להוראות של בית משפט (הפרת

הוראה חוקית ונהיגה בזמן פסילה), המשכן בנהיגה מסוכנת בהיותו שיכור תוך הימלטות מהמשטרה וסופן בפגיעה באדם וברכוש.

בע"פ 7097/15 **יאסר אלאעאס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.08.2016) (ההגנה צרפה את פסק הדין של בית המשפט המחוזי באותו עניין) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות במקבץ עבירות הכוללות בין היתר, נהיגה פוחזת, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בריחה ממשמורת חוקית, נהיגה בשכרות ובזמן פסילה ועבירות נלוות וזוכה מעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 30 חודשי מאסר, הפעלת מאסר על תנאי בן 24 חודשים כאשר 20 חודשים לריצוי במצטבר לעונש שנגזר עליו ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. במקרה זה נהג הנאשם בהיותו תחת השפעת אלכוהול בהיותו פסול מלנהוג ונמלט משוטרים שסימנו לו לעצור לאחר שהתנגש ברכב שנסע לפניו. לאחר שעצר את רכבו להוריד נוסעים המשיך הנאשם במעשיו והתקיף שוטר שהגיע אל רכבו להורות לו לעצור והמשיך בנהיגתו כאשר שני שוטרים תלויים על חלונות רכבו. בית המשפט העליון ציין כי: **"המסקנה היא כי מבחינת השיקולים של הגנה על הציבור, הרתעת הרבים והרתעת היחיד - עונש של 30 חודשי מאסר בגין המקרה אינו חמור כלל וכלל... באשר לעונש הפסילה של עשר שנים, זוהי תקופה ארוכה אך איננה שרירותית אלא נגזרת מהוראות המחוקק לגבי עבריו תעבורה חוזר ביחס לעבירות בהן הורשע המערער"**.

יושם אל לב, כי במקרה זה לא הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כבעניינו, כי אם בעבירה של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה.

בע"פ 2519/14 **ענאד אבועלקיאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.12.2014) נדון עניינו של נאשם שפרץ לרכב ונהג בו, התנגש בשתי נייודות משטרה שרדפו אחריו והורו לו לעצור ונתפס רק לאחר מרדף רגלי. בגין מעשיו הורשע הנאשם בביצוע עבירות של נהיגה בפזיזות וברשלנות, הפרעה לשוטר וגניבת רכב. הנאשם נדון לעונש של 30 חודשי מאסר. במקרה זה הדגיש בית המשפט העליון כי: **"...מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית. לא זאת בלבד שהמערער ביקש להימלט מאימת הדין, אלא שהוא לא נרתע לסכן את השוטרים...וכן את שלום ציבור משתמשי הדרך כדי להשיג את מבוקשו. יש לראות מעשים מעין אלה בחומרה רבה. חומרה זו שרירה וקיימת גם בנתון לכך שהמערער לא הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 לחוק כי אם בעבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית 'בלבד' "** (דגש לא במקור, י' ל"). ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה. ודוק, במקרה זה לא הורשע הנאשם גם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה שהיא העבירה החמורה בעניינו.

הערה דומה ביחס לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים מקום בו ההרשעה היא "אך" בעבירה של נהיגה פוחזת, להבדיל מהרשעה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ראו בע"פ 4235/14 **ראאד חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.12.2015), פסקה 10.

בע"פ 8132/10 **ג'מאל אעיאדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.03.2011), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם צעיר (19) ללא עבר פלילי ובעל עבר תעבורתי שכלל עבירה אחת שאינה דומה, בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נהיגה בשכרות, ועבירות נלוות והותיר על כנו עונש של 24 חודשי מאסר ו-10 שנות פסילת רישיון נהיגה. במקרה זה נמלט הנאשם משלוש נידודות שרדפו אחיו כשהוא נוהג תחת השפעת אלכוהול ללא שהוציא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח. הנאשם נסע באופן פראי ובמהירות ב"זיג זג" בין נתיבי הכביש, לא נענה לקריאות השוטרים לעצור תוך ביצוע עבירות תנועה ותוך הסטת הרכב לכיוון אחת הניידות שנאלצה לבלום ולסגת לאחר. בית המשפט העליון ציין כי: **"...בחרה התביעה לתקן את כתב האישום ולהסיר ממנו את העבירה של "סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה" על מנת להמירה בעבירה של "מעשה פזיזות ורשלנות". בעקבות הבחירה התמוהה הזו, הקל בית המשפט המחוזי בעונשו וגזר עליו עונש הנמוך מרף הענישה המקובל והראוי בעבירות אלה...אין ממש בערעור. העונש שהוטל על המערער חריג בקלותו..."**

בע"פ 2452/15 **שי צחייק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.09.2015), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, נהיגה ברכב בשכרות (תחת השפעת סמים), נהיגה בקלות ראש בה נחבל אדם ועבירות נלוות והותיר על כנו עונש של 34 חודשי מאסר לאחר הפעלת עונש מאסר מותנה בן שמונה חודשים במצטבר ופסילת רישיון לתקופה של 30 חודשים. יש לציין כי הסדר הטיעון כלל "הסדר טווח" שבין 26 ל-42 חודשי מאסר. במקרה זה נהג הנאשם לאחר שצרך סם מסוכן מסוג קוקאין ובזמן שעצר ברמזור אדום הבחין בדמויות המתקרבות לרכבו והסיט את רכבו לכיוון הניידת שמימינו פגע בה, גרם לה להתנגש בעמוד נמלט בנסיעה פוחזת, התנגד למעצרו וגרם לחבלות לשוטרים.

בע"פ 2906/10 **רועי שעבלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.10.2010), בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח חבלה חמורה תקיפת שוטרים ועבירות נלוות והותיר על כנו עונש של 16 חודשי מאסר ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים. במקרה זה עקף הנאשם מחסום משטרה, נסע בפראות כשהוא תחת השפעת אלכוהול, תוך שהוא מסכן הולכי רגל, לא שמע להוראות השוטרים לעצור, תקף אותם וגרם להם לחבלות. בית המשפט העליון ציין כי: **"בנסיבות אלו לא זו בלבד שלא גילינו בעונש חומרה יתירה, אלא אף סברנו כי הוא נוטה לקולה עד שספק אם יש בו כדי לתת ביטוי הולם להתנהגות המערער..."**

בע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל**, קיבל בית-המשפט העליון את ערעורו של נאשם, שהורשע בעבירות דומות, בין היתר, בעבירה של נהיגה פוחזת תוך ניסיון הימלטות. בית המשפט העליון אישר את הסכמת הצדדים על הפחתה מסוימת בעונש בגין שיקולי שיקום, והפחית את עונשו ל-18 חודשי מאסר חלף 24 חודשי מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי.

עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה ובפסק הדין הנוסף שהגיש ב"כ הנאשם (ע"פ 4797/11 סמיר
הואשלה נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו, 13.12.2012]), ומצאתי אותה פחות רלוונטית באשר היא
מתייחסת לנסיבות שונות (לחומרה או לקולה), ובמקרים מסוימים אף לעבירות שונות מאשר בענייננו.

14. לא מצאתי לחרוג בענייננו ממתחם העונש ההולם שנקבע.

בתוך מתחם העונש ההולם מצאתי לתת משקל להודאת הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי; לפגיעה של העונש
בנאשם ובמשפחתו; לנסיבות חייו הקשות של הנאשם; לעובדה כי הנאשם החל בהליך טיפולי של הכנה לגמילה
והשתלבות בקבוצות חינוך כעולה ממסמך שירות בתי הסוהר שצרף (נ/1) ולתסקיר שירות המבחן על ההמלצות
הכוללות בו.

מצאתי לתת משקל גם לעברו הפלילי של הנאשם הכולל ארבע הרשעות בעבירות רכוש וסמים
שהאחרונה בהן היא משנת 2013 בגין אף ריצה תקופות מאסר.

כן נתתי משקל לעבר התעבורתי של הנאשם, הכולל 11 רישומים, לרבות בגין נהיגה באור אדום, נהיגה
בקלות ראש, נהיגה בחוסר זהירות, נהיגה ללא רישיון נהיגה (לא הוצא מעולם) ואי ציות לאות של שוטר
במדים.

15. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר הקשורים בתיק זה בלבד.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה
של נהיגה פוחזת או עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה או עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, שהנאשם לא
יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או הפרת הוראה חוקית.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 5 שנים מיום השחרור מהמאסר.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט ולחלופין למלא
תצהיר מתאים במזכירות בית המשפט. הפסילה תהיה במצטבר לכל פסילה אחרת, אם
קיימת.

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לשוטר שנפגע. הפיצוי ישולם בתוך שנה מהיום.

ו. קנס בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה וחצי מהיום. כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום י"ז אייר תש"פ, 11/05/2020 במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תש"פ, 11/05/2020 במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

הוקלדעלידימורלשיטרת